

Tanečnice nad Paříží

Usínáš, točí se ti hlava.
Sen roztahuje svoje krovky
a na vrcholu Eiffelovky
docela tiše poprchává
na lano plné úzkostí.
Kdo jen tu hloubku přemostí?

Na tenkém provaze se chvějí kotníky
sláva spí v odvaze a svět je veliký

*Ty kameny jsou jako plyš
Když mlha stoupá nad Paříž
Tak ještě krok a budeš výš
Pak zmizí všechna zemská tíž
A už tu hloubku nespatriš*

Vždyť jsou to paže a ne křídla
Všechno je tkáno z tenkých strun
A nad závratí je tvůj trůn
Prší a ty máš prsty z mýdla
Nahá se kýváš nad zemí
S rozechvělými dlaněmi

Klopýtneš o ten sen a zdola přijde stín
Každý je svoboden nad svojí propastí

*Ty kameny jsou jako plyš
Když mlha stoupá nad Paříž
Tak ještě krok a budeš výš
Pak zmizí všechna zemská tíž
A už tu hloubku nespatriš*

Prý chceš být hvězda varieté
Prý toužíš stoupat do oblak
A teď tu stojíš jenom tak
Co ještě chcete od děvčete?
život je krutý obchodník
Krok – a pak spadnout na chodník

To se ví po bitvě je každý generál
Srdce spí na břitvě a musí se jít dál

*Ty kameny jsou jako plyš
Když mlha stoupá nad Paříž
Tak ještě krok a budeš výš
Pak zmizí všechna zemská tíž
A už tu hloubku nespatriš*

...

((opakovat – fade out?))